

ประสิทธิผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในธุรกิจไม้ ยางพารา จังหวัดสงขลา

Operational Efficiency of Small and Medium Enterprises in Rubber Wood Business, Songkhla Province

วันที่รับบทความ : 20/11/2563

วันแก้ไขบทความ : 26/03/2564

วันตอบรับบทความ : 07/04/2564

นฤมล ทองกอบสม¹ ยุพาภรณ์ อุไรรัตน์² และ พิเชษฐ์ พรหมใหม่²

Naruemon Tongkobsom¹ Yupaporn Urairat² and Pichet Prommai²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ 2) ศึกษาปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านการแข่งขัน และปัจจัยสนับสนุน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา ในจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพาราในจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอจะนะ อำเภอรัตนบุรี อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา จำนวน 385 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างของค่าที่ (t-Test) ค่าเอฟ (F-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และและการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ เพศชาย และที่ตั้งของกิจการต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา และปัจจัยด้านการแข่งขันด้านคู่แข่งรายใหม่ ส่งผลทางบวกต่อ

¹ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Student for The Degree of Master of Business Administration Program in Small and Medium Enterprises Management, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Associate Professor Dr. of Business Administration Program in Small and Medium Enterprises Management, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 43.7

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพการดำเนินงาน, ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, ธุรกิจไม้ยางพารา, จังหวัดสงขลา

Abstract

This research aimed to 1) compares the operational efficiency of small and medium enterprises in the rubber wood business in Songkhla province that classify accordingly to the entrepreneur's general information. 2) To study the marketing mix, competitive factor, and other supporting factors that affected the operational efficiency of small and medium enterprises in the rubber wood business in Songkhla province. Samples were 385 small and medium enterprise entrepreneurs in the rubber wood business from seven districts, Chana, Rattaphum, Sabayoy, Nathawee, Thepa, Hatyai, and Sadao in Songkhla. During the data analysis, frequency, percentage, means, standard deviation, t-Test F-Test with One-Way ANOVA, and Multiple Regression Analysis were applied.

The result revealed that the samples who differ in gender, authorized capital, and location of the business reflected a different level of notion toward the operational efficiency of small and medium enterprises in rubber wood business in Songkhla province as the statistically significant level at .05. Apart from this, the price factor in the marketing mix, competitive factors in the rubber wood business, and the competitive factors of the new entrants positively (43.7%) affected the operational efficiency of small and medium enterprises in the rubber wood business in Songkhla.

Key Words: Operational Efficiency, Small and Medium Enterprise Entrepreneurs, Rubber Wood Business, Songkhla Province

บทนำ

ปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ไม้ยางพารา ในจังหวัดสงขลา ประสบปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนการดำเนินการในธุรกิจที่เพิ่มสูงขึ้นมากทำให้กำไรลดลง จนเป็นสาเหตุให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจลดลง Heemmuden (2017) ได้กล่าวถึงต้นทุนในการดำเนินธุรกิจส่วนใหญ่ที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ต้นทุนด้านแรงงาน ด้านวัตถุดิบและด้านการแข่งขัน โดยเฉพาะต้นทุนด้านการแข่งขันที่มีผู้ประกอบการรายใหม่เข้าสู่ตลาดแข่งขันมากขึ้น และประกอบกับอุตสาหกรรมไม้ยางพาราเป็นธุรกิจดาวรุ่งของไทย ซึ่ง SCB-EIC มองว่าธุรกิจการส่งออกไม้ยางพาราเป็นธุรกิจที่ค่อนข้างสดใส เนื่องจากปริมาณไม้ยางพาราที่เพิ่มขึ้น และความต้องการไม้ยางพาราของจีนที่เพิ่มขึ้นจากตลาดเฟอร์นิเจอร์ไม้ในประเทศและการส่งออกไปยังประเทศอื่นๆ รวมถึงความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไม้ยางพาราด้านคุณภาพและราคา

จากบทวิเคราะห์เศรษฐกิจ เจาะลึกอุตสาหกรรมไม้ยางแปรรูปไทยของ Boonthong and Fufueansin (2018). กล่าวว่าไม้ยางพาราเป็นไม้เพียงชนิดเดียวของไทยที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกได้ไม่จำกัดปริมาณ และเป็นไม้เศรษฐกิจหลักที่สร้างรายได้จากการส่งออกให้กับประเทศ ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี 2556 เป็นต้นมา ไม้ยางที่เข้าสู่โรงงานผลิตไม้ยางแปรรูปมีปริมาณเพิ่มขึ้นมาก สะท้อนจากปริมาณการโค่นยางที่เร่งตัวขึ้น จากสวนยางที่มีอายุครบกำหนดโค่นที่มีมากขึ้น ประกอบกับราคารายางที่ลดต่ำลงต่อเนื่องในช่วง 4 ปีให้หลัง จึงใจให้มีการโค่นยางเร็วกว่าปกติด้วย ทั้งนี้ในปี 2560 ประเมินการว่ามีสวนยางที่ตัดโค่นเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ถึง 2.6 เท่า ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการไม้ยางของจีนที่เร่งตัวขึ้นมาก สอดคล้องกับปริมาณส่งออกไม้ยางแปรรูปที่เพิ่มขึ้นมากเช่นกัน โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ถึง 1.5 เท่า ซึ่งได้รับผลจากภาคอสังหาริมทรัพย์ของจีนที่ขยายตัวดีตามการขยายตัวของเมือง

การแข่งขันในอุตสาหกรรมไม้ยางแปรรูปได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น จากการขยายตัวดีในช่วงที่ผ่านมา ทำให้หัวใจผู้ประกอบการไม้ยางแปรรูปรายใหม่เข้ามาในอุตสาหกรรมนี้มากขึ้น ขณะที่รายเดิมก็ทำการขยายกำลังการผลิตเพื่อรองรับวัตถุดิบไม้ยางที่ออกมาตลอดเวลา ประกอบกับความต้องการไม้ยางจากจีนที่มีต่อเนื่องทำให้การแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งแม้จะไม่ได้เป็นปัญหาต่อตลาดในภาพรวม แต่กระทบกับผู้ประกอบการค่อนข้างมากเนื่องจากการแข่งขันแย่งชิงวัตถุดิบกันมากขึ้น ทำให้ราคารับซื้อวัตถุดิบอยู่ในระดับสูง ขณะที่ราคาขายถูกกดดันให้ลดลงจากการแข่งขันในการขายไม้ยางแปรรูปที่รุนแรงขึ้น เป็นผลให้กำไรต่อหน่วยของผู้ประกอบการปรับลดลง สะท้อนผ่านกำไรขั้นต้นต่อรายได้รวมของธุรกิจไม้ยางแปรรูปในภาพรวม ซึ่งผู้ประกอบการเน้นผลิตและส่งออกในปริมาณที่มากขึ้นเพื่อชดเชยกำไรต่อหน่วยที่ต่ำลง การใช้กลยุทธ์เพิ่มการผลิตเพื่อชดเชยกำไรต่อหน่วยที่ต่ำลงจะทำได้ยากขึ้นในอีก 5 ปีข้างหน้า เพราะคาดว่าปริมาณวัตถุดิบไม้ยางจะลดลงตามวัฏจักรจะทำให้ราคาไม้ยางปรับสูงขึ้นแต่การแข่งขันก็จะยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น และจากบทวิเคราะห์เศรษฐกิจฯ ข้างต้น ยังได้กล่าวถึงความท้าทายสำคัญนอกจากการแข่งขันที่รุนแรงที่อาจกระทบต่อธุรกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาวอีก 3 ประการ ประการแรกคือ ด้านการตลาดที่มีคู่ค้าไม่หลากหลาย ประการที่สอง การขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะในกระบวนการเลื่อยไม้ และประการสุดท้ายอาจเกิดขึ้นจากการกีดกันการค้าจากมาตรฐานจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน อาจต้องการการรับรองมาตรฐาน เช่น Forest Stewardship Council (FSC) เป็นต้น

เนื่องจากจังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดที่ปลูกยางพาราเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศไทยผู้ประกอบการคาดหวังว่าจะสามารถดำเนินธุรกิจไม้ยางพาราต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การทำวิจัยเพื่อศึกษาถึง “ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา” ซึ่งเป็นการศึกษาค้นหาประสิทธิภาพผู้ประกอบการไม้ยางพาราจากคุณลักษณะและทักษะของผู้ประกอบการไม้ยางพารา เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการค้นหาวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพื่อการแข่งขัน สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจไม้ยางพาราที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมเพื่อความอยู่รอดในยุคปัจจุบัน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาด้วยการเลือกพื้นที่ อำเภอรัตภูมิ นาทวี จะนะ สะบ้าย้อย เทพา หาดใหญ่ และสะเดา จากผลผลิตรวม ที่มากกว่า และ 35,001 ต้นขึ้นไป ในการศึกษา ดังนั้นงานวิจัย

ฉบับนี้จึงมี 7 อำเภอเป็นพื้นที่ตัวอย่างในการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย อำเภอรัตนภูมิ นาทวี จะนะ สะบ้าย้อย เทพา หาดใหญ่ และสะเดา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านการแข่งขัน และปัจจัยสนับสนุน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา ในจังหวัดสงขลา

บททวนวรรณกรรม

Lee, Chen, Lee and Kaur (2006) ได้ทำการศึกษาเรื่องผู้จัดหาบริการ (Application Service Providers- ASPs) กับผลการดำเนินงานขององค์กรในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยที่การศึกษาเรื่องนี้โดยทั่วไปจะกระทำกับกลุ่มตัวอย่างของวิสาหกิจขนาดใหญ่ ดังนั้นในการวิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง คือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งได้ให้ความเห็นว่าโดยทั่วไปแล้วนั้นการทำวิจัยเรื่องผล การดำเนินงานขององค์กรมักที่จะใช้ตัวชี้วัดทางการเงินเพียงอย่างเดียวซึ่งไม่มีความเหมาะสมเพียงพอในการบ่งชี้ ทั้งนี้ในการศึกษาจึงได้ใช้ปัจจัยทั้งด้านการเงินและที่ไม่ใช่ด้านการเงิน (Financial and Non Financial Indicators) โดยปัจจัยที่ไม่ใช่ด้านการเงิน ได้แก่จำนวนลูกค้า (The Number of Customers) ค่าใช้จ่ายในการบริหาร (Administration Cost) ความได้เปรียบในการแข่งขัน (Competitive Advantage) การบริการลูกค้า (Customer Service) ผลผลิตภาพ (Productivity) ความง่ายในการถ่ายทอดข้อมูลสู่ลูกค้าและภายในองค์กร (Ease of Information Exchange Partners, Ease of Information Exchange within a Company) อย่างไรก็ตามในการศึกษาถึงผลการดำเนินงานขององค์กรของ Lee et al. (2006) ซึ่งความสำคัญกับปัจจัยบ่งชี้ที่ไม่ใช่ด้านการเงินก็ยังไม่ได้แสดงรายละเอียดเพิ่มเติมให้เห็นว่าการชี้วัดด้วยปัจจัยทางการเงินไม่มีความชัดเจนในการชี้วัดเท่าที่ควร

Boonta (2015) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 57.7 เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 42 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 38 เป็นธุรกิจ SMEs ในกลุ่มของค้าปลีก ร้อยละ 41 มีงบประมาณในช่วง 1,000,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 76 และมีพนักงานจำนวน 1-10 คน ร้อยละ 69 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จต่อการดำเนินงานของธุรกิจ SMEs ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มี ดังนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกอบธุรกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านการบริหารจัดการองค์กรที่มีค่าเฉลี่ยมากอันดับแรก ที่มีผลต่อ ความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจของธุรกิจ SMEs อันดับสอง คือ ปัจจัยด้านการตลาด อันดับสาม คือ ปัจจัยด้านบุคลากร อันดับสี่ คือ ปัจจัยด้านการพัฒนา และลำดับสุดท้าย คือ ปัจจัยด้านการควบคุม

Tungnarumit (2015) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษา พบว่า 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่วัดจากการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การแบบสมดุล พบว่า ปัจจัยองค์การมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์ใน ระดับสูงกับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่วัดจากการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การแบบสมดุล พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Sanguanpong (2015) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำ แนวความคิดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ระดับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการตอบ สนองความต้องการของลูกค้า ด้านการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง และภาวะผู้นำและแนวความคิดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นอกจากนั้นพบว่า ภาวะผู้นำและแนวความคิดการวางแผนเชิงกลยุทธ์ สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจได้ร้อยละ 59.00 อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Makcharoen, Komwongwiwat and Paewpolson (2017) ศึกษาปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครปฐม ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านการบริหารการเงินและบัญชีมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงินมีอิทธิพลมากกว่าด้านการบันทึกบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการกำหนดมาตรฐานมีอิทธิพลมากกว่าด้านคุณภาพ และด้านการลดต้นทุน ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลมากกว่าด้านการส่งเสริม ด้านราคา และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

Kortana (2018) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพการจัดการความเสี่ยง กับผลการดำเนินงานแบบสมดุล ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปรในการวัดประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านกลยุทธ์ ด้านการเงิน ด้านการปฏิบัติงาน และทางด้านกฎหมาย และข้อกำหนดผูกพันองค์กร เป็นตัวแปรที่สามารถวัดประสิทธิภาพในการบริหาร ความเสี่ยงที่ดี และตัวแปรในการวัดผลการดำเนินงานแบบสมดุล ทั้งผลการดำเนินงานในรูปตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน ประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านการดำเนินการภายใน และด้านการเรียนรู้และพัฒนา เป็นตัวแปรที่สามารถวัดผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูล

เชิงประจักษ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงได้ดี ซึ่งภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีผลการดำเนินงานแบบสมดุลในระดับมาก 3) การทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสมการโครงสร้าง พบว่าประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยงของกิจการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมส่งผลให้มีผลการดำเนินงานแบบสมดุลที่ดี

Patthirasinsiri (2018) ศึกษารูปแบบการพัฒนาการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า 1) รูปแบบการพัฒนาภายในและรูปแบบการพัฒนาภายนอกของธุรกิจ ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs พบว่า รูปแบบการพัฒนาภายใน ภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่า ระบบบุคลากรมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้านรูปแบบการพัฒนาภายนอก ภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ระบบเทคโนโลยีมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก 2) ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบว่า ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความมั่นคงของกิจการ และการมีชื่อเสียง 2. ระบบการตลาด ระบบลูกค้า ระบบเทคโนโลยี ระบบการเงิน และระบบบุคลากร สามารถพยากรณ์ความสำเร็จ ของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านความมั่นคงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.498 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับความมั่นคง ยกเว้น ระบบ บุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับความมั่นคง 1. ระบบการบริหารการ จัดการ ระบบการตลาดและระบบลูกค้า สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการยอมรับ นับถือได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.375 โดยทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับการยอมรับนับถือ 2. ระบบการบริหาร ระบบบุคลากร ระบบลูกค้า ระบบการตลาด และการจัดการ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของ การประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการมีชื่อเสียงได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.446 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับการมีชื่อเสียง ยกเว้น ระบบ บุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับการมีชื่อเสียง

Srisakda (2018) ศึกษากลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถามใช้กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจ โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมการขาย ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านราคา และด้านผลิตภัณฑ์ 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศและระยะเวลาในการประกอบกิจการแตกต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด ไม่แตกต่างกัน แต่ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประเภทของกิจการและรูปแบบการจัดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจที่ต่างกัน มีการใช้กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่แตกต่างกัน การใช้กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด

และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ของกิจการ เหลือต่อปี และผลการดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่การใช้กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านราคา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับรายได้ของกิจการเหลือต่อปี และด้านผลิตภัณฑ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน

Wangbenmad (2020) ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการศึกษา พบว่า 1) ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของธุรกิจ ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs พบว่า ด้านกระบวนการภายใน ภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก พบว่า ระบบบุคลากรมีความสำคัญมากที่สุด ด้านปัจจัยภายนอกใน ภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ระบบเทคโนโลยีมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความ มั่นคงของกิจการ และการมีชื่อเสียง 2) ระบบการตลาด ระบบ ลูกค้า ระบบเทคโนโลยี ระบบการเงิน และระบบบุคลากร สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านความมั่นคงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs มีค่าอำนาจ การทำนาย 0.486 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับความมั่นคง ยกเว้น ระบบ บุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับความมั่นคง (1) ระบบการบริหารการจัดการ ระบบลูกค้า และระบบการตลาด สามารถพยากรณ์ ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้าน การยอมรับนับถือได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จ ของการประกอบการ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.367 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับการยอมรับนับถือ (2) ระบบการตลาด ระบบลูกค้า ระบบบุคลากร ระบบการบริหาร และการจัดการ สามารถพยากรณ์ความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจ SMEs ด้านการมีชื่อเสียงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 โดยสามารถพยากรณ์ความสำเร็จ ของการประกอบการธุรกิจ SMEs มีค่าอำนาจการทำนาย 0.426 โดยที่ทุกระบบส่งผลในทิศทางบวกกับการมีชื่อเสียง ยกเว้น ระบบบุคลากรที่ส่งผลในทิศทางลบกับการมีชื่อเสียง

ระเบียบวิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้อย่างพาราในจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอจะนะ อำเภอรัตนบุรี อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้อย่างพาราในจังหวัดสงขลา ที่แน่นอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการประมาณค่าร้อยละ กรณีไม่ทราบประชากร โดยใช้สูตรของ W.G.

Cochran (1977) Vanichbuncha and Vanichbuncha (2015) ได้เท่ากับ 385 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด โดยใช้แนวคิดของ Serirat (2007 อ้างโดย Naksin, 2016) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา ด้านคู่แข่งรายใหม่ ด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ และด้านอำนาจต่อรองของผู้ขาย ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ โดยใช้แนวคิดของ Serirat (2007) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา โดยใช้แนวคิดของ Chuenwng (2017) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี นิยามคำศัพท์ จากเอกสารวิชาการต่างๆ และสร้างแบบสอบถามโดยพิจารณาเนื้อหาให้ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์ถูกต้อง และตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งแต่ละข้อมีค่า IOC เท่ากับ 0.50 ขึ้นไป (ค่า IOC แต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00)

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการวิเคราะห์หาความสอดคล้องมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัย จำนวน 40 ตัวอย่าง เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (α -Coefficient) ซึ่งจะต้องได้ค่าดัชนีมากกว่า 0.70 ขึ้นไป

4. จากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา ได้ค่า α -Coefficient เท่ากับ 0.767 ส่วนปัจจัยด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้

ยางพารา ได้ค่า α -Coefficient เท่ากับ 0.769 ส่วนปัจจัยสนับสนุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา ได้ค่า α -Coefficient เท่ากับ 0.837 และประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา ได้ค่า α -Coefficient เท่ากับ 0.817 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือตามหลักสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพาราในจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอจะนะ อำเภอรัตภูมิ อำเภอสบไชย อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอหาดใหญ่ และอำเภอสะเดา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน ตามแต่ละอำเภอ พร้อมทั้งรื้อแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้

1. ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการ วิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ประเมินระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านการแข่งขัน และปัจจัยสนับสนุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา และระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา วิเคราะห์โดยคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ โดยการทดสอบความแตกต่างของค่าที (t-Test) และทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และหากพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่แบบวิธี LSD
4. ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านการแข่งขัน และปัจจัยสนับสนุน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา ในจังหวัดสงขลา โดยการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 71.43 โดยมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ 7-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.26 ซึ่งมีทุนจดทะเบียนหรือเงินลงทุนเริ่มต้นของธุรกิจ 300,001 – 600,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 43.64 โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อปีของธุรกิจ มากกว่า 1,000,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.10 และมีที่ตั้งของกิจการอำเภอสะเดา คิดเป็นร้อยละ 21.82
2. กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวม

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมา คือ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X} = 3.97$) และด้านราคา ($\bar{X} = 3.81$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งเสริมการตลาด ($\bar{X} = 3.78$)

3. กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้อย่างพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาคือ ด้านคู่แข่งรายใหม่ ($\bar{X} = 4.00$) และด้านอำนาจต่อรองของผู้ขาย ($\bar{X} = 3.99$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา ($\bar{X} = 3.92$)

4. กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้อย่างพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านเงิน ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมา คือ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ($\bar{X} = 3.97$) และด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.96$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการจัดการ ($\bar{X} = 3.92$)

5. กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้อย่างพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านลูกค้า ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือ ด้านการเงิน ($\bar{X} = 3.96$) และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ($\bar{X} = 3.95$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านกระบวนการภายใน ($\bar{X} = 3.85$)

6. การเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้อย่างพารา จังหวัดสงขลา จำแนกตามข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการ ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้อย่างพารา จังหวัดสงขลา จำแนกตามข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการ (n=385)

ข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการ	ประสิทธิภาพการดำเนินงาน				โดยรวม
	ด้านการเงิน	ด้านลูกค้า	ด้านกระบวนการภายใน	ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	
เพศ	.255	.925	.902	.017*	.025*
ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ	.864	.842	.533	.601	.840
ทุนจดทะเบียน	.551	.834	.507	.014*	.034*
รายได้ต่อปีของธุรกิจ	.422	.939	.906	.562	.691
ที่ตั้งของกิจการ	.025*	.437	.915	.032*	.048*

* $p < .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานมากกว่าเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 100,000 บาท มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีทุนจดทะเบียน 100,000 - 300,000 บาท

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีที่ตั้งของกิจการต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงิน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีที่ตั้งของกิจการที่อำเภอจะนะ และอำเภอรัตนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการเงิน น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีที่ตั้งของกิจการที่อำเภอนาทวี และกลุ่มตัวอย่างที่มีที่ตั้งของกิจการที่อำเภอจะนะ และอำเภอสะบ้าย้อย มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และการพัฒนา มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีที่ตั้งของกิจการที่อำเภอนาทวี ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีที่ตั้งของกิจการที่อำเภอนาทวี มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และการพัฒนา น้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีที่ตั้งของกิจการที่อำเภอหาดใหญ่

7. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านการแข่งขัน และปัจจัยสนับสนุน ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านการแข่งขัน และปัจจัยสนับสนุน ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้อย่างพารา จังหวัดสงขลา (n=385)

	ประสิทธิภาพการดำเนินงาน				
	ด้านการเงิน	ด้านลูกค้า	ด้านกระบวนการภายใน	ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	โดยภาพรวม
Constant	.109	1.306	3.233	2.986	1.854
ตัวแปรอิสระ					
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์	.051	.081*	-.067	-.057	.002
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา	.158**	.027	.010	.046	.060*
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	.151*	-.016	-.027	-.030	.019
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาด	.141*	.012	-.018	-.054	.020
ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านการแข่งขันในธุรกิจอย่างพารา	.194**	.136**	.015	.033	.095*
ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านคู่แข่งรายใหม่	.226**	.120**	.119**	.147**	.153**
ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ	.085	-.011	.133*	.166*	-.056
ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านอำนาจต่อรองของผู้ขาย	.023	.113*	.019	.056	.053
ปัจจัยสนับสนุนด้านบุคลากร	.049	-.058	.086	.148	.056
ปัจจัยสนับสนุนด้านเงิน	.016	.053	.102	.054	.056
ปัจจัยสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์	-.024	.106	-.006	.056	.033
ปัจจัยสนับสนุนด้านการจัดการ	-.035	.119*	.059	.016	.040

ตารางที่ 2 (ต่อ)

	ประสิทธิภาพการดำเนินงาน				
	ด้าน การเงิน	ด้าน ลูกค้า	ด้านกระบวนการ ภายใน	ด้านการเรียนรู้และ การพัฒนา	โดย ภาพรวม
F Test	50.292**	22.117**	33.910**	33.618**	24.033**
R ²	.619	.416	.511	.510	.437
Adjusted R ²	.606	.398	.508	.508	.419

หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$ ตัวเลขที่เห็นคือค่า standardized coefficient (β)

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา และด้านคู่แข่งรายใหม่ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวม โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 43.7 ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = 1.854 + .153X_6 + .095X_5 + .060X_2$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .335X_6 + .181X_5 + .123X_2$$

หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา และด้านคู่แข่งรายใหม่ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านการเงิน โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 61.9 ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = .109 + .226X_6 + .194X_5 + .158X_2 + .151X_3 + .141X_4$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .232X_6 + .173X_5 + .151X_2 + .139X_3 + .137X_4$$

2) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา ด้านคู่แข่งรายใหม่ และด้านอำนาจต่อรองของผู้ขาย และปัจจัยสนับสนุนด้านการจัดการ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านลูกค้า โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพล ได้ร้อยละ 41.6 ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = 1.306 + .120X_6 + .136X_5 + .119X_{12} + .113X_8 + .081X_1$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .120X_6 + .136X_5 + .119X_{12} + .113X_8 + .081X_1$$

3) ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านคู่แข่งรายใหม่ และด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน

ธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านกระบวนการภายใน โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพลได้ร้อยละ 51.1 ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = 3.233 + .119X_6 + .133X_7$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .227X_6 + .160X_7$$

4) ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านคู่แข่งรายใหม่ และด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา โดยสามารถอธิบายระดับการมีอิทธิพลได้ร้อยละ 51.0 ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ} = 2.986 + .147X_6 + .166X_7$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน} = .226X_6 + .160X_7$$

สรุปและอภิปรายผล

ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ Srisakda (2018) ศึกษากลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามใช้กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้ประกอบการต่างก็เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สอดคล้องกับการศึกษา Srisakda (2018) ศึกษากลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามใช้กลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดในการดำเนินธุรกิจด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยด้านการแข่งขันส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจเป็นอย่างมาก ถ้าสามารถนำมาใช้ประกอบการของธุรกิจได้ ก็จะทำให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สอดคล้องกับการศึกษาของ Puthong (2015) ศึกษาพฤติกรรมการตลาด สภาพการแข่งขันของตลาด ปัญหา และแนวทางการ

ปรับตัวของผลิตภัณฑ์สมุนไพรเครื่องสำอางในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เขตพื้นที่ภาคกลาง ผลการศึกษา สภาพการแข่งขันของตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพรเครื่องสำอาง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ ด้านคู่แข่งรายใหม่ ด้านอำนาจต่อรองของผู้ขาย และด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ ด้านคู่แข่งรายใหม่ ด้านอำนาจต่อรองของผู้ขาย และด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากถ้าหากผู้ซื้อที่มีอำนาจต่อรองก็จะเกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ยิ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Puthong (2015) ศึกษาผลกระทบการตลาด สภาพการแข่งขันของตลาด ปัญหา และแนวทางการปรับตัวของผลิตภัณฑ์สมุนไพรเครื่องสำอาง ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เขตพื้นที่ภาคกลาง ผลการศึกษา พบว่า สภาพการแข่งขันของตลาดผลิตภัณฑ์สมุนไพรเครื่องสำอาง ด้านอำนาจการต่อรองของลูกค้า ด้านคู่แข่งรายใหม่ ด้านอำนาจต่อรองของผู้ขาย และด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา อยู่ในระดับมาก

ระดับความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษา Wised (2012) ศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่

ด้านเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการจัดการ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านเงิน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์ เป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นอย่างสูง เพราะถ้าหากสถานประกอบการขาดเงินทุนและวัสดุอุปกรณ์สำหรับใช้ในการผลิต ก็ย่อมจะส่งผลทำให้กิจการชะงักงันได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Wised (2012) ศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี ด้านเงิน ด้านเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับมาก

ด้านบุคลากร กลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของปัจจัยสนับสนุนของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านบุคลากร อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรเป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งของกิจการ ซึ่งเป็นผู้ขับเคลื่อนให้องค์กรสามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการศึกษาของ Patthirasinsiri (2018) ศึกษารูปแบบ

การพัฒนาการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า ระบบบุคลากร มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่

ด้านลูกค้า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านลูกค้า อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากลูกค้า คือ กลุ่มผู้บริโภคที่มีความสำคัญต่อกิจการเป็นอย่างมาก เป็นกลุ่มที่ทำให้กิจการสามารถดำรงอยู่ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Sanguanpong (2013) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่า ระดับความสำเร็จใน การประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการตอบสนองความต้องการของลูกค้า อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ด้านการเงิน กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านการเงิน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเงินเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับการขับเคลื่อนของสถานประกอบการต่างๆ ให้สามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น สอดคล้องกับการศึกษาของ Wised (2012) ศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี ด้านการเงิน อยู่ในระดับมาก

ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้และพัฒนาสถานประกอบการเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากจะต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาเพื่อให้กิจการสามารถเดินต่อไปได้ด้วยความสำเร็จก้าวหน้าของกิจการมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ Sanguanpong (2015) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในนิคมอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษา พบว่า ระดับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ด้านกระบวนการภายใน กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านกระบวนการภายใน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการปรับกระบวนการดำเนินงานภายในให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพก็จะทำให้กิจการสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และสามารถดำเนินกิจการไปได้อย่างมั่นคง สอดคล้องกับการศึกษาของ Wangbenmad (2020) ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการศึกษา พบว่า ด้านกระบวนการภายใน มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

การเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา จำแนกตามข้อมูลคุณลักษณะของผู้ประกอบการ

กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของ Wised (2012) ศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ผลการเปรียบเทียบผู้ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่แตกต่างกัน

ทุนจดทะเบียนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของ Wised (2012) ศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่า ผลการเปรียบเทียบผู้ที่มีเงินลงทุนของกิจการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มตัวอย่างที่มีที่ตั้งของกิจการต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงิน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการเลือกทำเลที่ตั้งของธุรกิจขนาดย่อมเป็นการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์การ และมีความสำคัญประการหนึ่งสำหรับผู้ประกอบการที่ต้องคำนึงถึง เพราะสิ่งเหล่านี้มีผลกระทบโดยตรงต่อการผลิตและการดำเนินงาน การตลาด และต้นทุนของกิจการ แม้ว่าการตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้งจะเกิดขึ้นไม่บ่อยนักก็ตามธุรกิจแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องมีความระมัดระวังในการตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้งของธุรกิจด้วยความรอบคอบ เพราะสิ่งเหล่านั้นมีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของธุรกิจด้วยกัน

นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากการประกอบธุรกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจประเภทใดก็ตาม สิ่งที่คุณประกอบการต้องการ คือ กำไร ผลตอบแทนที่จะได้รับการดำเนินธุรกิจแต่ละประเภท จึงทำให้ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

รายได้ต่อปีของธุรกิจ ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ต่อปีของธุรกิจแต่ละประเภท ก็ย่อมแตกต่างกันไปตามกระบวนการดำเนินงาน และปริมาณของรายได้ที่จะได้รับก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย แต่ก็ไม่ทำให้มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา แตกต่างกัน

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ปัจจัยด้านการแข่งขัน และปัจจัยสนับสนุน ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา และปัจจัยด้านการแข่งขันด้านคู่แข่งรายใหม่ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวม โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 43.7 ทั้งนี้เนื่องจากสามารถต่อรองราคากับลูกค้าได้ ผู้ประกอบการมีสินค้าและบริการที่แตกต่างจากคู่แข่ง และคู่แข่งรายใหม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้ยาก ทำให้ปัจจัยด้านราคาส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคา ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา และปัจจัยด้านการแข่งขันด้านคู่แข่งรายใหม่ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านการเงิน โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 61.9 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการสามารถต่อรองราคากับลูกค้าได้ มีหลากหลายช่องทางในการติดต่อ มีการส่งเสริมการขาย ได้แก่ ลดราคาอย่างต่อเนื่อง มีสินค้าและบริการที่แตกต่างจากคู่แข่ง และคู่แข่งรายใหม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้ยาก จึงส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านการแข่งขันในธุรกิจยางพารา ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านคู่แข่งรายใหม่ ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านอำนาจต่อรองของผู้ขาย และปัจจัยสนับสนุนด้านการจัดการ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านลูกค้า โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 41.6 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการมีความหลากหลายของการให้บริการ เช่น ล้มเผา ปรับสภาพที่ดิน มีสินค้าและบริการที่แตกต่างจากคู่แข่ง คู่แข่งรายใหม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้ยาก มีการซื้อไม้ยางพาราจำนวนมาก ทำให้ผู้ค้าไม้ยางพาราให้ความสำคัญ การมีวิสัยทัศน์และมองเห็นโอกาสในความสำเร็จของธุรกิจ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านลูกค้า

ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านคู่แข่งรายใหม่ และปัจจัยด้านการแข่งขันด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านกระบวนการภายใน โดยสามารถอธิบายความ

แปรปรวนได้ร้อยละ 51.1 ทั้งนี้เนื่องจากคู่แข่งรายใหม่สามารถจำหน่ายสินค้าได้ยาก และลูกค้ามีความรู้เกี่ยวกับตลาดไม้ยางพาราเป็นอย่างดี เช่น มีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและโครงสร้างราคาของไม้ยางพารา ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญกับการลดความผิดพลาดของขั้นตอนการทำงานและการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน จึงส่งทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

ปัจจัยด้านการแข่งขันด้านคู่แข่งรายใหม่ และปัจจัยด้านการแข่งขันด้านอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ ส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 51.0 ทั้งนี้เนื่องจากกิจการมีการนำข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของพนักงานมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนากิจการ จึงส่งผลทางบวกต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

1. ด้านผลิตภัณฑ์ ควรสร้างความน่าเชื่อถือในการทำธุรกิจเป็นสิ่งสำคัญอันดับหนึ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ เพราะถ้าธุรกิจสร้างความกังขาให้กับลูกค้า คู่ค้า หรือกระทั่งสังคมโดยรวมย่อมส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ธุรกิจอย่างแน่นอน

2. ด้านราคา ควรมีการกำหนดราคาที่เหมาะสมมีความสำคัญต่อกำไรของกิจการ แต่การกำหนดราคาต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มลูกค้า พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อของลูกค้ามีความยุ่งยากซับซ้อน ลูกค้าบางรายเลือกซื้อสินค้าที่ราคาสูงแทนการเลือกสินค้าที่ราคาต่ำ ทั้งนี้เพราะลูกค้าตัดสินใจซื้อจากคุณค่าของสินค้าไม่ใช่ราคา ดังนั้น การกำหนดราคาต้องสอดคล้องกับผลประโยชน์ที่ลูกค้าจะได้รับและคุ้มค่ามากที่สุด

3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย จากการศึกษา พบว่า จดจำชื่อของกิจการได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ควรสร้างภาพลักษณ์ต้องแสดงให้เห็นจุดแข็งและข้อได้เปรียบของบริษัทให้เป็นที่น่าจดจำ สร้างคุณค่าความประทับใจให้กับสัญลักษณ์ ควรจะกำหนดเป้าหมายของแบรนด์ว่า เมื่อเห็นแล้วคิดถึงอะไร สิ่งนี้จะเน้นถึงความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายเป็นสำคัญกับการตีความกับสัญลักษณ์ของสินค้าและบริการจะเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างให้แบรนด์นั้นส่งผลกับความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายได้ดี

4. ด้านการส่งเสริมการตลาด ควรกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดที่ผู้ประกอบการจำเป็นต้องให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริโภคสามารถรับข้อมูลข่าวสารของสินค้าและบริการชนิดนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง อีกทั้งการโฆษณาในรูปแบบต่างๆ ยังมีส่วนต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์ของลูกค้า

ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา

จากการศึกษา พบว่า ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา เพศหญิงมีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานมากกว่าเพศชาย ให้มีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเพศชายได้มีการเรียนรู้และพัฒนากิจการดำเนินงานธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่มีทุนจดทะเบียนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจไม้ยางพารา จังหวัดสงขลา โดยรวมแตกต่างกัน ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนน้อย ทำความเข้าใจต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้กิจการสามารถดำเนินกิจการไปได้ด้วยดี และบรรลุเป้าหมายได้

ด้านการเงิน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา กลุ่มตัวอย่างที่มีที่ตั้งของกิจการอำเภอแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านการเงิน แตกต่างกัน ปรับระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่อยู่ต่างอำเภอกัน ให้มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทอื่น ๆ บ้าง เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานและความได้เปรียบในการแข่งขันภายใต้วัฒนธรรมองค์การ และเครือข่ายธุรกิจที่แตกต่างกัน
2. ควรมีการศึกษาแนวทางการส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพให้พัฒนาไปสู่ความเป็นธุรกิจที่มีความมั่นคง และยั่งยืน รวมทั้งการยกระดับขนาดการผลิตไปสู่อุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- Boonthong, T. & Fufueansin, N. (2018). *In-Depth of Rubber Wood Lumber Industry: The Underlying Challenge* (Report on Economic Analysis).
- Boonta, P. (2015). *Key Success Factors for Small and Medium Enterprises in Muang District, Payao Province* (Master's dissertation). Payao University, Payao, Thailand.
- Chanunchana, P. (2007). *Services marketing mixed factors affecting the use of credit services of customers of small and medium enterprise development bank of Thailand, Prachin Buri Business Center* (Master Dissertation). Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand.
- Chuenwng, P. (2017). Operational Efficiency of Workers: A Case of Transportation Business in Chiang Rai Province. *Journal of Economics and Management Strategy*, 4(2), 92-100.
- Heemmuden, P. (2017, June 1). Turn Crisis into Opportunity: Labor in Tourist Business in CLMV. *Post Today*.

- Kortana, T. (2018). The Relationship between the Efficiency of Risk Management and the Balanced Performance of SME Businesses in Bangkok's District. *The Journal of Industrial Technology*, 14(3), 106–115.
- Lee, L. K., Chen, P. C. Y., Lee, K. K. & Kaur, J. (2006). Menstruation among adolescent girls in Malaysia: a cross-sectional school survey. *Singapore Med J*, 47(10): 869 – 74.
- Makcharoen, L., Komwongiwat, T. & Paewpolsong, S. (2017). *Key Success Factors for Small and Medium Enterprises in Nakorn Pathom* (Published Research). Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Bangkok, Thailand.
- Naksin, P. (2016). *7Ps Marketing Mix Factors That Influence the Selection of Services at Krungthai Bank, Lamchabang Port Branch, Chonburi* (Master's thesis). Burapha University, Chonburi, Thailand.
- Patthirasinsiri, N. (2018). Small and Medium Enterprises (SMEs) Business Development Model that Affects the Success in Muang, Chonburi Province. *Journal of the Association of Researchers.*, 23(3), 151–164.
- Puthong, A. (2015). Marketing Strategies, Competitive Marketing, Problems and Adaptation of Herbal Cosmetic Products in One Tambon One Product in the Central Region. *Journal of Industrial Education.* ,14(3), 16–23.
- Sanguanpong, P. (2015). *Key Success Factors for Small and Medium Enterprises at an Industrial Estate in Pathumthani Province* (Master's thesis). Kasetsart University, Bangkok, Thailand.
- Serirat, S. (2007). *Consumer behavior*. Bangkok: THEERA FILM & SCITEX CO., LTD.
- Srisakda, T. (2018). *Marketing Mix Strategies in Operating Small and Medium Enterprise in Nonthaburi Province* (Master's thesis). North Bangkok University, Bangkok, Thailand.
- Tungnarumit, S. (2015). *Factors Related to the Success of Small and Medium Enterprise in Prachuap Khiri Khan Province* (Master's thesis). Silapakorn University, Bangkok, Thailand.
- Vanichbuncha, K. & Vanichbuncha, T. (2015). *SPSS for Windows in Data Analysis* (27th ed.). Bangkok, Thailand: School of Statistic, Faculty of Commerce and Accountancy, Chulalongkorn University Press.
- Wangbenmad, C. (2020). The Key Success Factors for Small and Medium Enterprises in Muang Hadyai, Songkha Province. *Journal of Management Sciences.* , 1(1), 109–123.
- Wised, N. (2012). *Factors Influencing Business Operations of Small and Medium Enterprise Entrepreneurs in Nonthaburi Province* (Thesis). Rajapruk College, Bangkok, Thailand.

